

[Stetter.]

for kommune? Forslagsstillerne har måske den opfattelse, at der ikke dér foregår nogen repræsentation for skatteydernes regning, men det er en stor fejltagelse. Der er min-sandten megen offentlig repræsentation, og skal der være logik og mening i galskaben, bør socialistisk folkeparti samtidig stille med et forslag om, at deltagere i al offentlig repræsentation, af hvad art nævnes kan, selv skal betale deres deltagelse. Der må jo være lighed for loven.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Privat repræsentation er som hovedregel lige så nødvendig som offentlig repræsentation.

Jens Foged: Vi fra venstre vil naturligvis medvirke til at bremse, eventuelt hindre, hvis mulighederne er til stede, ethvert misbrug inden for dette område. Men når det er sagt, synes også jeg, man går lidt vidt i sin sprogbug i bemærkningerne til lovforslaget, når ordet „bestikkelse“ i dette tilfælde går på forretningsforhold, for når man i fremsættelsen i sidste afsnit undtager organisationer, foreninger, kommuner og stat, bliver det en anklage mod den ene part og ikke mod den anden. Jeg er enig med hr. Stetter i, at det ord godt kunne have været udeladt. Lovforslaget var mere seriøst, hvis man ikke havde taget det med.

Må jeg i den forbindelse sige, hvad finansministeren også gav udtryk for, at det er måske ikke så ligetil alt sammen. Vi står i en verden med international handel, hvor ikke mindst Danmark har store interesser i at knytte handelsforbindelser udadtil. Det må være rimeligt, at vi også får at vide: hvordan behandler udlandet de forretningsdrivende, som skal få det til at fungere på det handelspolitiske område? Vil man efter dette her heller ikke kunne foretage fradrag, når man skal have store eksportforretninger, hvor det måske er ganske naturligt at betale hotelophold og ophold i nogle dage for de folk, man skal handle med, for at man kan få mulighed for at vise dem produktionen og virksomheden og i det hele taget give dem et indtryk af, hvad kan vi præstere her, og hvad de kan få for deres penge? Vi mener, at eksporten absolut har interesse i at have de bedst mulige betingelser for at trække udenlandske købere til sig

og på den måde få dem interesseret i vore forhold.

Jeg håber, at man i vid udstrækning vil erkende dette og ikke ved dette lovforslag medvirke til at hindre eksportforretninger, som kunne gennemføres, blot man havde en lille smule udsyn og vidsyn på dette område, at det altså ikke var den lille misundelsesorm, der gnavede, hver gang der var tale om en eller anden repræsentation.

Vi er altså noget kølige over for problemet. Men hvis der er misbrug, derved forstår vi helt overdimensionerede udgifter på dette område, vil også vi gerne være med til at se på det.

Bernhard Baunsgaard: Dette hører til de populære områder at angribe. Enhver kender vel tilfælde af misbrug af repræsentationsomkostninger. Men jeg tror, socialistisk folkeparti er faldet for en lidt billig fremgangsmåde.

Hvis vi alvorligt skal behandle det — og det skal vi da, når regeringen går ind i problemet om repræsentationen — bliver vi nødt til at spørge: hvad er det for kategorier, der falder inde herunder? Der nævnes, at det kan være restaurationsbesøg, gaver og andre opmærksomheder, herunder tjenesteydelser. Hvis vi begynder at se alvorligt på det på den måde, kan der måske strammes i reglerne. Man kan jo vedtage, at visse af disse ting, restaurationsbesøg, gaver og andre tjenester, ikke mere kan tillades fradraget.

Hvis vi derimod tillader fradrag for repræsentation, f. eks. restaurationsbesøg, må jeg dog sige, at jeg ikke tror, reglerne kan laves ret meget strammere end de gældende. Man har på fornemmelsen, når man diskutere dette, at nogle af diskussionsdeltagerne ikke har gjort sig klart, hvilke krav der stilles i dag. Der skal foreligge en dateret regning; der stilles krav om, at deltagernes navne skal være på regningen, og der stilles krav om, at der skal være opgivet et bestemt formål, f. eks., en forretnings afslutning, og desuden skal værtens egen fortæring føres til indtægt for ham. Jeg tror ikke, vi kan få ret meget strammere regler — ret meget, siger jeg, for måske var det en idé, om vi gik over til den regel, der gælder andre steder, nemlig at de deltagende personer selv skal kvittere for, at de har været med. Det er jo kendt, at når man ligefrem skal